

A NEW CANTERBURY TALE

Congresleden van het Eerste Europese Malacologen Congres, dat in 1962 in Londen zal worden gehouden, zullen misschien een bezoek brengen aan de beroemde stad Canterbury. Zij die dan een bezoek brengen aan de ruïne van St. Augustine's Abbey zullen dan, evenals ik, getroffen worden door een groot aantal nauwe boorgaten in een aantal van de ruwe bouwstenen.

In deze boorgaten vond ik vrij veel gave exemplaren (soms doubletten) van Hiatella rugosa (L). Mevr. van der Feen - van Benthem Jutting was zo vriendelijk mijn determinatie te bevestigen.

De Conservator van de Mollusken in het Brits Museum, de heer I.C.J. Galbraith, heeft zich op mijn verzoek in verbinding gesteld met de heer A.D. Saunders, Assistant Inspector of Ancient Monuments, Ministry of Works, en ontving het volgende antwoord: "The building materials in the Abbey are most varied and include a number of stones which seem to have been picked from the sea shore. I suppose this must be one of them. The ashlar work in the 12th century was largely imported Caen stone but this type of material is unlikely to have been brought from far away and the Kentish coast is the most likely source. The portion of the Abbey where this particular stone occurs is the north transept built in the late 11th of early 12th centuries. A further complication is that much of the building materials in the Abbey were taken from the ruins of the Roman city so this may have an earlier building history".

Het is merkwaardig dat de betrekkelijk zwakke schelpjes zo goed geconserveerd zijn na 800 tot 1000 jaar.

Een beschrijving van de ruïne en de geschiedenis ervan kan men vinden in een Penguin Guide (Kent, compiled by F.R. Banks).

B. Hubert.